

ני לא מתנגד שאשתי תהיה נוכחת באולם בית-המישפט זמן עדותי, אמר הנאשם מרדכי (מר קי) רוטמן, זה רק יביא לי כבוד לזכותו של רוטמן אפשר לומר כי בחר לבצע את מעשי-האונס כסטייל. הוא לא גרר את קורבנותיו לסימטות חשוכות, ולא רחף אותם למושב האחורי של מכונית. הוא הזמין אותם לבית לוי, ואחר-כך אנס אותם בבתי-מלון מהוררים.

באתי אחרי חצות למסבאה, כי היי תי צריך לפגוש שם אדם שהלווה לי כסף לחתונתי, שנערכה שבוע לפני כן, העיר רוטמן.

הוא חיכה למלווה, כאשר הוא נשען על הבר ושותה כוס-בירה.

עיניו נתקלו בצעירה יפהפיה שעמ' דה מולו.

היא עמדה והביטה בי. הזמנתי לה משקה, ונוצר בינינו קשר טוב, הסביר לבית-המישפט.

אחרי שיחה קצרה יצאו השניים כמור נית לבית-מלון.

איריס (שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום) העידה בבית-המישפט כי נס' עה איתו, מכיוון שהבטיח לה להסניף קוקאין במלון. הנאשם הכחיש ואת כתוקף, וטען כי הוא מתנגד בחריפות לסמים, ועליכן לא יתכן שהזמין אותה לשם כך.

אולם התובעת, נורית אחיטוב, הביי אה לפני בית-המישפט הרשעה קורמת של הנאשם, שבה הורשע בהחזקת חשי.

הנאשם האלגנטי

שנה אחרי המיקרה עם איריס הסתכך באונס נוסף.

את המתלוננת השניה, שולה (שם בדוי, גם שמה נאסר לפירסום) הכיר כאשר בא למועדון-לילה המרקוז שליד בורסת-היהלומים ברמת-גן. הוא עמד ליד הבר, סקר את המקום וראה שלוש צעירות שישבו ליד שולחן. אחת מהן מצאה חן בעיניו. הוא התעניין אצל בעל-המקום, וזה הציג לפניו את הש' לוש.

אחת הנערות הללו היתה שולה. היא היתה אז שתוייה לגמרי, ולא מצאה חן בעיניו. הוא התעניין בחברתה. במשך תקופה מסוימת המשיך רוט' מן לצאת עם חברתה של שולה, כאשר גם היא מצטרפת אליהם לעיתים. בא' חת הפעמים הללו, כאשר שולה וחבר'תה יצאו עם רוטמן ועוד ידיד, הם הלכו למועדון הפלאקה. בעל-המקום אמר לרוטמן כי הנערות שאיתו מוכרות לו, וכי הן סתם זוננות פשוטות. רוטמן הע'

בירו סכום-כסף גדול עבור ההלוואה שהתכוון להחזיר, ואיריס ראתה את הכסף כאשר שילם מראש עבור החדר במלון.

בינתיים חל קילקול במערכת-הטל' וזיזיה והרדיו של החדר, ונוצר ציפצוף חזק. רוטמן הזמין את איש-התחזוקה של המלון, שהגיע ותיקן את מה שיכול היה. באותו זמן היתה איריס כמעט ערומה, והתכסתה בסדין.

הוא הכחיש שנהג בה באלמות. אמרתי לה שאני רוצה את חברתה, ש' נישאר בחדר, נאכל ארוחת-בוקר ונעשה לנו יום כח'. איריס רצתה ללכת ואמרה לו: 'אם אתן לך זיוו, אוכל ללכת?' אחרי-כך העליבה אותו

ניסיון באונס, כבר ישבתי על זה בכי לא' הצצה בהרשעותיו הקודמות של רוטמן מגלה כי לא שיקר. הוא אמנם הורשע בעבר באונס, וריצה 18 חודשי-מאסר בגללו.

אחרי האונס נרדם רוטמן. איריס התלבשה ויצאה. היא חזרה לחדר, כא' שר גילתה כי שחכה את פינקס-הטל' פונים שלה שם.

סיפורו של הגבר על מה שקרה בח' דריהמלון שונה מאוד. הוא סיפר כי כא' שר נכנסו לחדר, והצעירה יצאה לשרו'

רוטמן לא הכחיש את ההרשעה, אבל טען כי המיקרה קרה כאשר היה בכלא, ועמד להתייצב לפני ועדה להורדת השליש ממאסרו. הוא היה בלי-כך לחוץ, וחשש פן המישפט התלוויוועמד יפריע להפתחת השליש, עד שהעדיף להודות באשמה למרות שהיה חף-מפשע. הוא אמר כי איריס באה איתו למלון, אחרי שאמר לה כי הוא רוצה להיות איתה במקום שקט יותר.

לא מין בלבד

ב ביוון שלנאשם לא היתה אז מכונית, לקחו מונית ונסעו למלון הילטון.

חברתה בעבר. הנאשם סיפר כי ישב בביתו בערב, אחרי שחזר מהעבודה, ואשתו הגישה לו אוכל וטיפלה בתינוק. לפתע צילצל הטלפון, והבחורה היתה על הקו ואמרה שהיא מעוניינת להיפגש איתו. הם קבי עו פגישה בתל-אביב, והוא נסע לשם במכוניתו.

בהתחלת הערב נסעו לאכול ארוחת-ערב במיסעדה בהרצליה-הפיתוח, ושם סיפרה לו על בעיותיה. היא סיפרה ש' היא חייבת כסף לבעל-הבית שלה, והוא עומד לגרשה מהדירה. היא סיפרה על צ'קים שתורו, ועל כך שהמישטרה מציי קה לה בגלל צ'קים בלי כיסוי שנתנה לאנשים.

אחרי ארוחת-הערב נסעו למועדון-חברים, שבו שרו שירי-עם. לדברי רוט' מן, היא חיבקה אותו, נשקה לו ואף שמה את ידה על ברכיו.

בשעה 2 נסעו למסבאה, שם המי שיכו לשתות. מכיוון שנגמר הכסף ש' בכיסו, ביקש רוטמן הלוואה מהמלצ' רית, שאותה הוא מכיר זה זמן רב.

סניגור שלגור
זכוכית לאי-בהמין...

**שולה הלכה איתו
בלילה למלון
בהרצליה. היא
ציפתה להלוואה.
קרה משהו אחר**

כאשר יצאו, ביקש ללכת לדירתה של שולה, אך היא שיקרה ואמרה שיש לה בת קטנה הישנה בדירה, ואיי-אפשר ללכת לשם. הגבר המשיך ונסע למלון אש' בהרצליה, ירד והזמין חדר, כש' שולה מחכה לו במכונית. אחרי-כך עלו ביחד לחדר, ורוטמן הזמין מיז' קפה בשרות-החדרים.

רוטמן העיד כי שולה לא התנגדה כלל לקיים איתו מגע מיני רגיל, אך כאשר ביקש ממנה גם מגעים אורא-ליים ואנאליים, סירבה והשתנתה לפתע. היא קמה ואמרה לו: 'אני לא נעדת-הפקר, ואני לא עושה דברים כאלה'.

הדברים הרגיוו את הגבר: 'לא קי' (המשך בעמוד 31)
אילנה אלון

**האם להאמין
לנשים ההולכות
בלילה עם
גבר זר לחדר
בבית-מלון?**

ואמרה לו: 'אתה לא שווה הרבה', והלכה. כאשר ניסה להתקשר איתה למחרת, אמרה לו בטלפון כי אינה מעוניינת בשום אופן לפגוש אותו שוב. אחרי המיקרה חזרה איריס לדירתה, התייעצה עם חבר והלכה להתלונן כי מישטרה. מכיוון שלא ידעה די פרטים על האנס, חיכתה עד שפגשה אותו שוב במסבאה ואז הזמינה את השוטרים. רוטמן נחקר במישטרה, הכחיש את ה' אונס ושוחרר מיד.

**„לא עושה
דברים כאלה“**

י תבן שתיקה-הקירה היה נס' גר, לולא המשיך רוטמן במעשיו.

תובעת אחיטוב
עדות בעברית עבר-בדויה...

תים, הוא אמנם התפשט ושכב במיטה, מפני שהיה חדר נעים מיטה יפה וטל' וזיזיה, והיה נעים. פתחתי את הטלוויז' יו, לקחתי משקה מהמיני-בר ושכבתי במיטה. אני לא אומר שלא חשבתי על מין, חשבתי גם על זה'. איריס חזרה לחדר והתחילה לטלפן. 'שאלתי אותה: למי את מטלפנת בשעה כזאת?' והיא אמרה שהיא רוצה להזמין קוקאין, ושיביאו את זה לחדר, ואני צריך לשלם רק 100 דולר'. רוטמן הסביר כי היה

**איריס הלכה איתו
בלילה למלון
מהודר. היא ציפתה
לקוקאין. קרה משהו
אחר**

ברלפק-הקבלה התברר שלרוטמן אין כל תעודה מזהה, ועל כן אין הפקיד מוכן לתת לו חדר. השניים עזבו את המקום ונסעו לשרתון. שם הציגה אי' ריש תעודה שלה ונרשמה, והשניים עלו לחדר.

איריס נכנסה לשרותים, וכאשר יצ' אה ראתה את רוטמן שוכב על המיטה בתחתונים. היא רצתה לעזוב את המי קום, אך הוא מנע ממנה לצאת. הוא סטר לה, ומכיוון שהיא חששה מאלי-מות אמרה לו: 'אתה רוצה זיוו? בבקשה, ואחר-כך ייתן לי ללכת!' אלא שרוטמן לא הסתפק במין כלכד וביקש מאיריס שתאמר לו גם מילות אהבה. היא לא יכלה, והתפרצה בככי. אז סתם את פיה, לחץ על גרונה ואמר: 'יש לי